

[Indenrigsministeren.]

Men jeg erkender, at det ærede medlem hr. Johan Asmussen er aldeles konsekvent i sit standpunkt til ejendomsskatterne. Det er en klarhed, der er al mulig grund til at takke for, og det vil også blive understreget i en kommende valgkamp, det er da klart.

Ove Hansen: Jeg skal kun gøre nogle få bemærkninger.

Det er, som om det ærede medlem hr. H. C. Toft vil give udtryk for, at hvis man letter ejendomsskatterne, vil det komme alle til gavn. Så ligetil er det nu ikke. De beløb, man vil nedsætte ejendomsskatterne med, skal jo så bæres på anden vis over de personlige skatter. Hvis de skatteydere, der betalte ejendomsskatter og personlige skatter i en kommune, var de samme, så lå det forholdsvis let og enklere, men sådan er det ikke. Det ærede medlem henviste til Herstedernes kommune. Her har vi netop et eksempel på, at mange af dem, der ejer ejendommene i en kommune, ikke berøres af personlige skatter, ikke berøres af det udskrivningsbehov, som findes i Herstedernes kommune. Jeg kan nævne alle de virksomheder, alle de fabrikker, der findes dér. Som bekendt er selskabs-skatten statskat; den har ingen indflydelse på kommunernes udskrivningsbehov.

Så nævnte det ærede medlem også, at man i Herstederne, hvor man har socialdemokratisk flertal, har en grundskyldpromille på 35, og jeg havde opfattelsen af, at det ærede medlem mente, at man på denne måde straffede beboerne og skatteyderne i Herstedernes kommune. Jeg tror, de har disponeret rigtigt i Herstedernes kommune. Det tror jeg også — det vil jeg sige til det ærede medlem — man har gjort på Frederiksberg, hvor man jo også har et flertal, ganske vist et konservativt flertal. Dét er grundskyldpromillen nu 35. Jeg tror, den disposition, man har foretaget på Frederiksberg, er rigtig. I en anden omegnskommune, Værløse, hvor man har en konservativ borgmester og et borgerligt flertal, forhøjede man grundskyldpromillen nu i april fra 18 til 28; man var enig derom i kommunalbestyrelsen. Dette skal ikke være en bebrejdelse mod denne kommunalbestyrelse; jeg tror tværtimod, de gjorde, hvad

der var rigtigt. De vil ikke røre udskrivningsprocenten.

Så kom det ærede medlem også ind på, at jeg havde talt om, at det bedste kontrolorgan, vi har, er vælgerne, og så sagde det ærede medlem: ja men i det tilfælde, at der var et mindretal, nogle få i et sogneråd, så skulle de altså rette sig efter vælgernes afgørelse, hvis et flertal blev udpeget, hvad det som regel gør ved et valg. Det er da klart, hvis vælgerne i en kommune udpeger et flertal, skal dette også have lov til at bestemme grundskyldpromillens størrelse; det er jo netop udtryk for det, beboerne i den pågældende kommune ønsker.

Jeg skal ikke forlænge diskussionen yderligere, men blot beklage, at det ærede medlem hr. H. C. Toft ikke synes at have den tillid til vore kommunalfolk, til det kommunale selvstyre, som man burde have. Jeg synes, vi burde vise dem den tillid at lade dem få lov at bestemme, hvordan byrdefordelingen — skat på fast ejendom og personlig indkomstskat — skal være.

Thisted Knudsen: Må jeg sige til den højtærede indenrigsminister, at for så vidt angår spring, er det selvfølgelig begrænset, hvor store spring man kan forlange af den højtærede indenrigsminister og mig. Der er jo fra naturens side sat visse grænser herfor. Men det er måske slet ikke spring; det drejer sig om; vi kan måske klare os med et hop, og hvis vi begge hopper, så er det muligt, vi når hinanden.

Jeg mener, at det saglige i denne sag — det andet var altså ikke sagligt — er spørgsmålet om fremtidens jordbeskatning, og de to ministre erkender, at vi her for første gang er inde på en lovgivning, der tilsigter at løse problemerne.

Jeg synes, at den højtærede finansminister — jeg ved godt, det er ikke med ond vilje — havde misforstået mig. Jeg har altid ment, at i et beskatningssystem i Danmark måtte jordbeskatningerne indgå; det er bare spørgsmålet hvordan.

Nu nævnede jeg specielt beskatningen af landbrugsjorden, hvorom regeringen — det må være saglige grunde — i dette øjeblik har sagt, at den amtskommunale beskatning må bæres af rationaliseringsfonden, som tilvejebringes gennem statsmidler. Hvad er det udtryk for? At man ikke mener, at land-